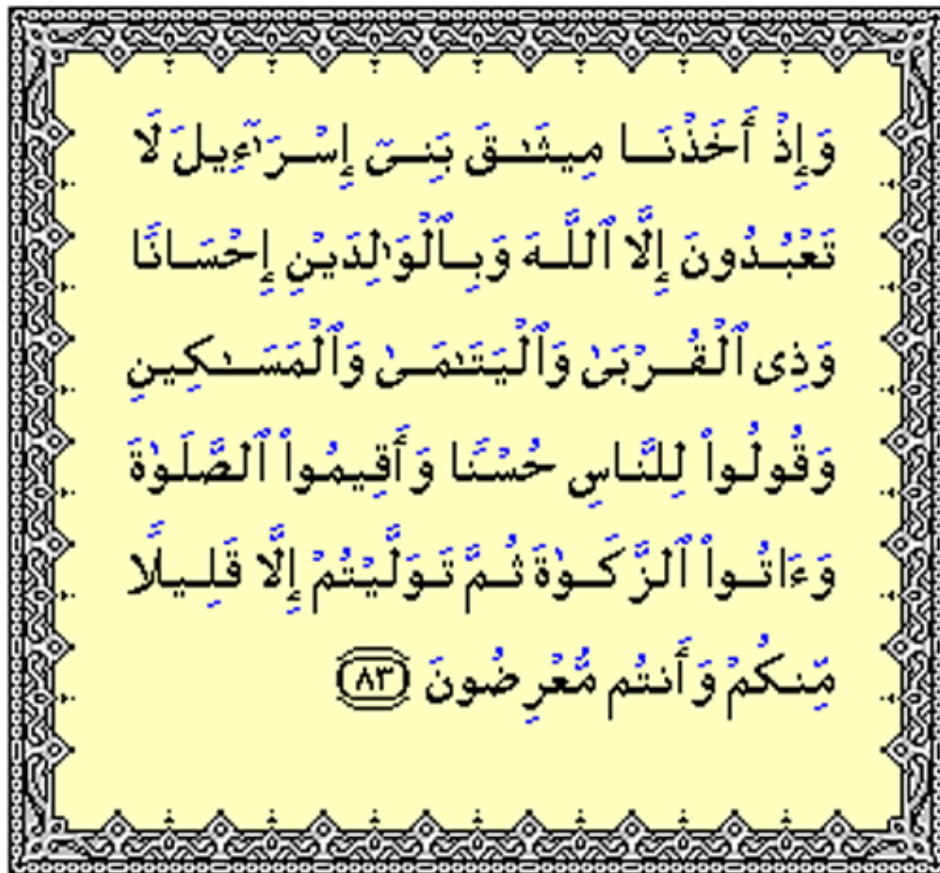

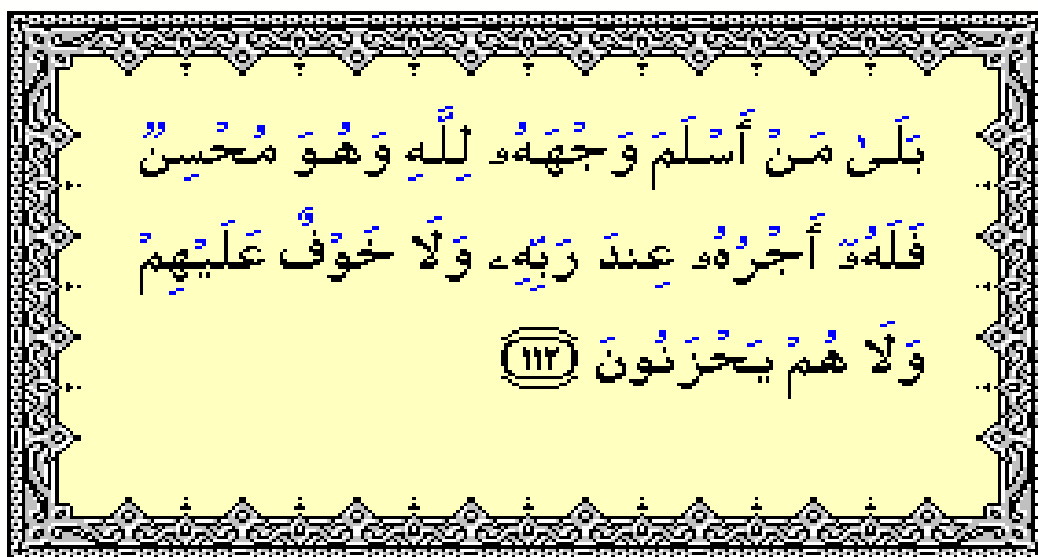
۱) احسان:

خوبی، نیکی، نیکوکاری، بخشش، نیکوئی کردن

(۸۳: ۲) و (به یاد آورید) زمانی را که از بنی اسرائیل پیمان گرفتیم که

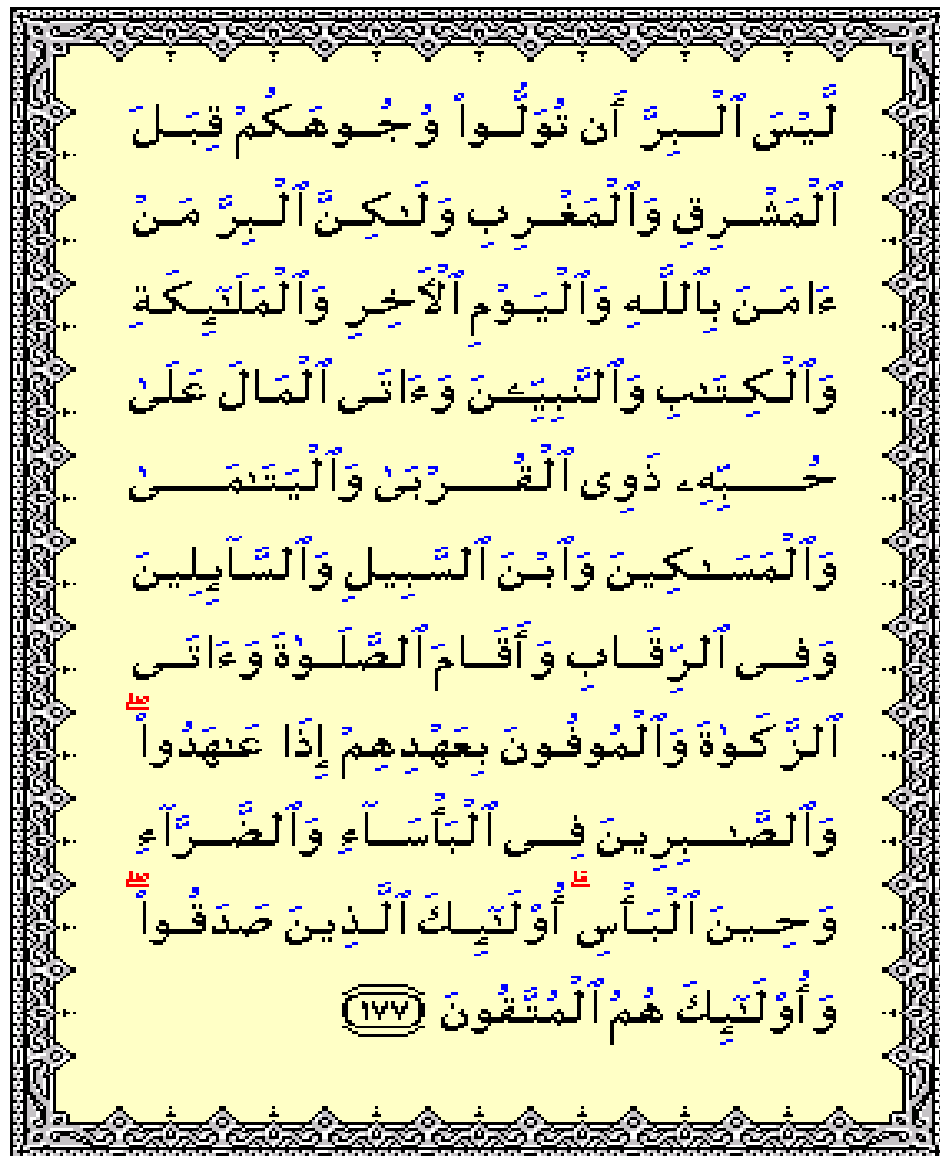
جز خداوند یگانه را پرستش نکنید؛ و به پدر و مادر و نزدیکان و یتیمان و
بینوایان نیکی کنید؛ و به مردم نیک بگویید؛ نماز را برپا دارید؛ و زکات
بدهید. سپس (با اینکه پیمان بسته بودید) همه شما -جز عده کمی- سرپیچی
کردید؛ و (از وفای به پیمان خود) روی گردان شدید. (83)

(۱۱۲: ۲)

(آری، کسی که روی خود را تسلیم خدا کند و نیکوکار باشد،

پاداش او نزد پروردگارش ثابت است؛ نه ترسی بر آنهاست و نه غمگین
می‌شوند. (بنابر این، بهشت خدا در انحصار هیچ گروهی نیست).

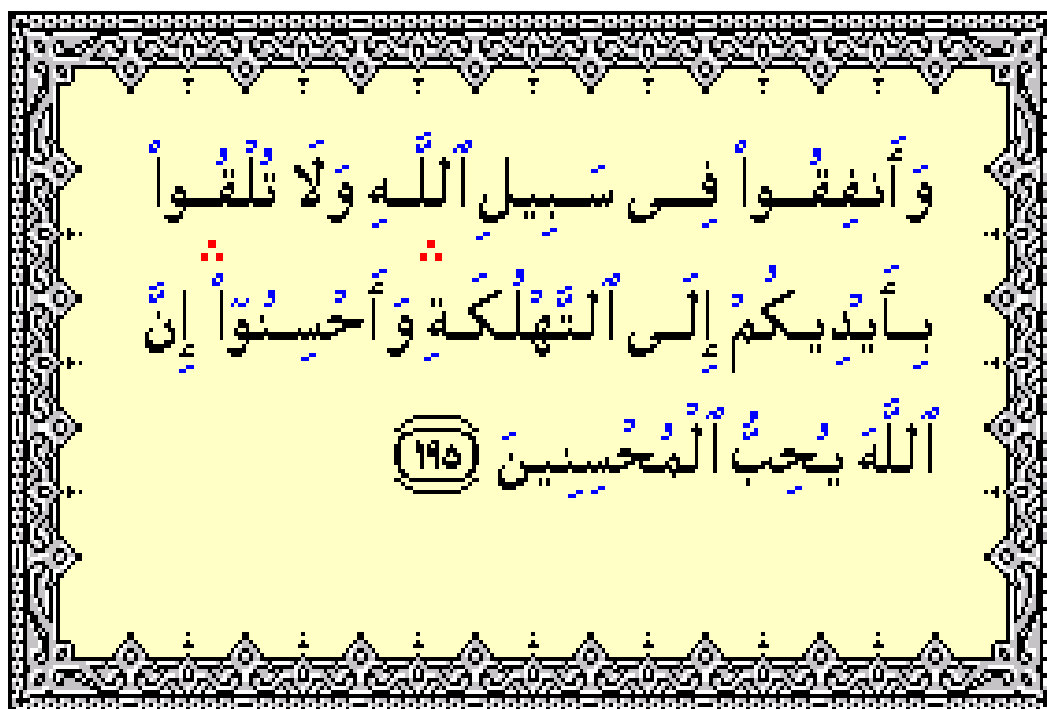

٢: ١٧٧

(١٧٧: ٢) (نیکی، (تنها) این نیست که (به هنگام نماز،) روی خود را به

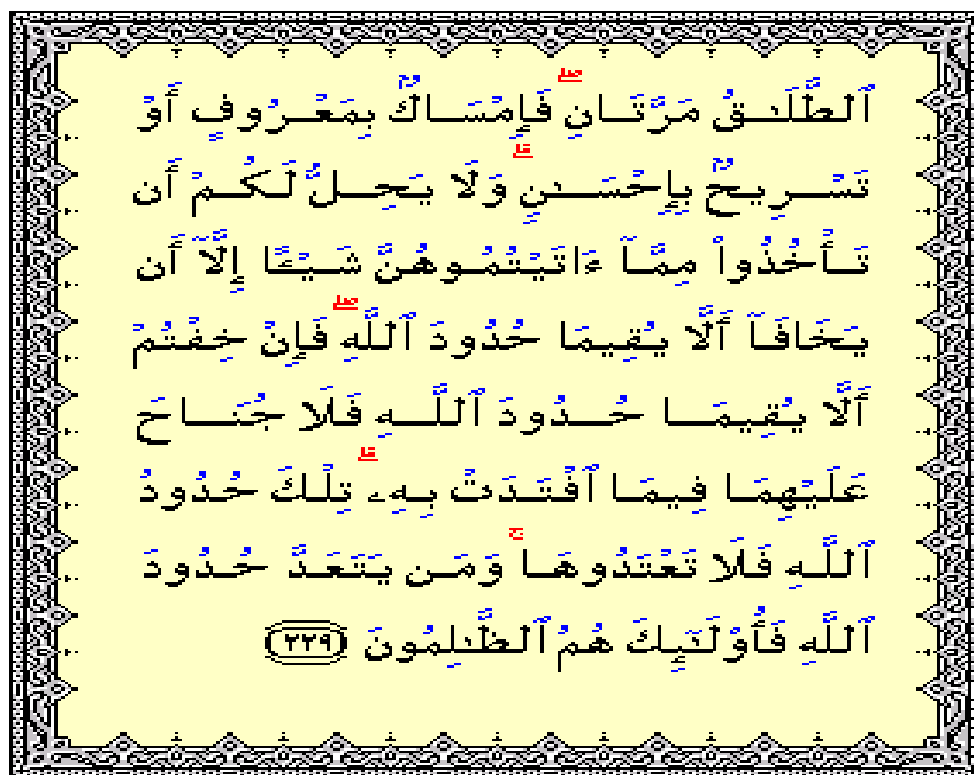
سوی مشرق و (یا) مغرب کنید؛ (و تمام گفتگوی شما، در باره قبله و تغییر آن باشد؛ و همه وقت خود را مصروف آن سازید؛) بلکه نیکی (و نیکوکار) کسی است که به خدا، و روز رستاخیز، و فرشتگان، و کتاب (آسمانی)، و پیامبران، ایمان آورده؛ و مال (خود) را، با همه علاقه‌ای که به آن دارد، به

خویشاوندان و یتیمان و مسکینان و واماندگان در راه و سائلان و بردگان، انفاق می‌کند؛ نماز را برپا می‌دارد و زکات را می‌پردازد؛ و (همچنین) کسانی که به عهد خود - به هنگامی که عهد بستند- وفا می‌کنند؛ و در برابر محرومیتها و بیماریها و در میدان جنگ، استقامت به خرج می‌دهند؛ اینها کسانی هستند که راست می‌گویند؛ و (گفتارشان با اعتقادشان هماهنگ است)؛ و اینها هستند پرهیزکاران! (۱۷۷)

(۱۹۵: ۲) (و در راه خدا، انفاق کنید! و (با ترك انفاق،) خود را به دست

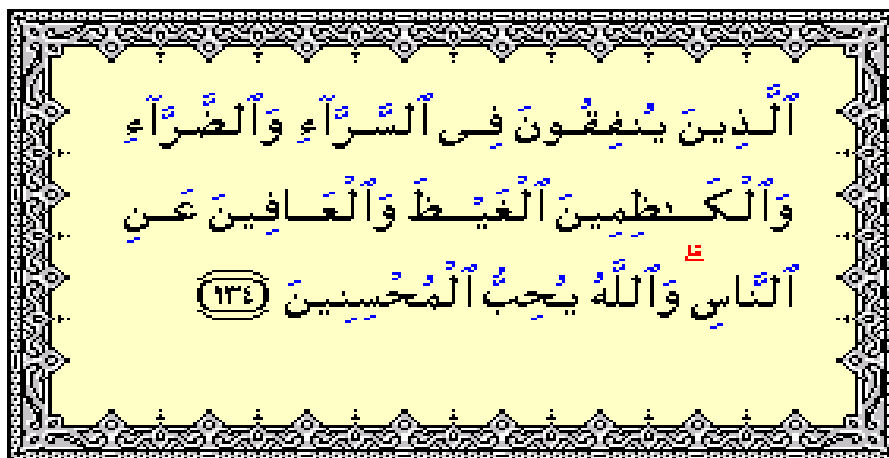
خود، به هلاکت نیفکنید! و نیکی کنید! که خداوند، نیکوکاران را دوست می‌دارد. (۱۹۵)

(۲۲۹: ۲) (طلاق، (طلاقی که رجوع و بازگشت دارد،) دو مرتبه است؛

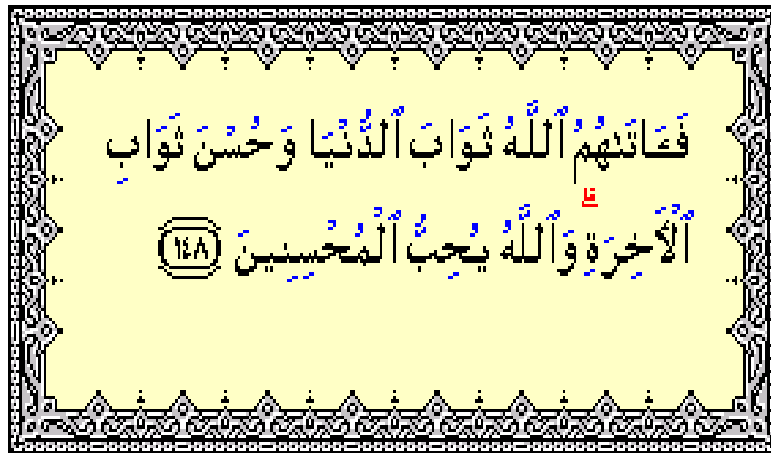
(و در هر مرتبه،) باید به طور شایسته همسر خود را نگاهداری کند (و آشتی نماید)، یا با نیکی او را رها سازد (و از او جدا شود). و برای شما حلال نیست که چیزی از آنچه به آنها داده‌اید، پس بگیرید؛ مگر اینکه دو همسر، بترسند که حدود الهی را برپا ندارند. اگر بترسید که حدود الهی را رعایت

نکنند، مانعی برای آنها نیست که زن، فدیهِ و عوضی بپردازد (و طلاق بگیرد). اینها حدود و مرزهای الهی است؛ از آن، تجاوز نکنید! و هر کس از آن تجاوز کند، ستمگر است. (229)

(١٣٤: ٣) همانها که در توانگری و تنگدستی، انفاق می‌کنند؛ و خشم خود را فرو می‌برند؛ و از خطای مردم درمی‌گذرند؛ و خدا نیکوکاران را دوست دارد. (١٣٤)

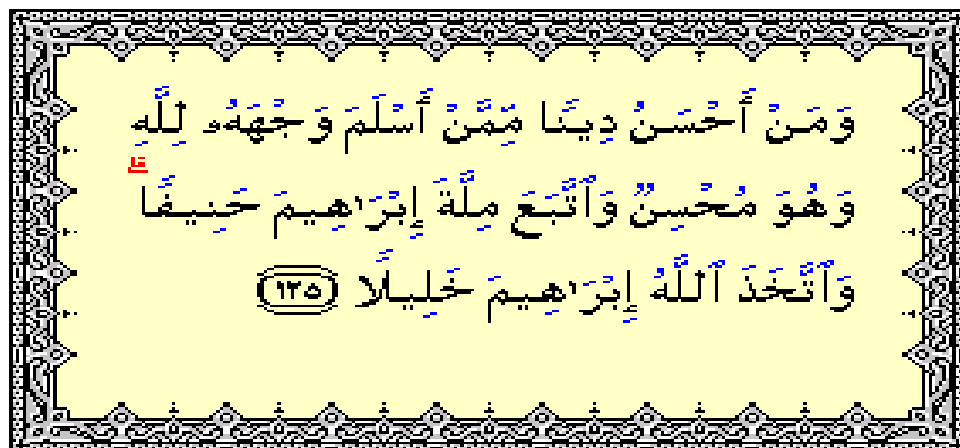

(١٤٨: ٣) از این رو خداوند پاداش این جهان، و پاداش نیک آن جهان را به آنها داد؛ و خداوند نیکوکاران را دوست می‌دارد. (١٤٨)

(١٧٢: ٣) آنها که دعوت خدا و پیامبر (ص) را، پس از آن همه جراحاتی که به ایشان رسید، اجابت کردند؛ (و هنوز زخمهای میدان احد التیام نیافته بود، به سوی میدان «حمرار الاسد» حرکت نمودند؛ برای

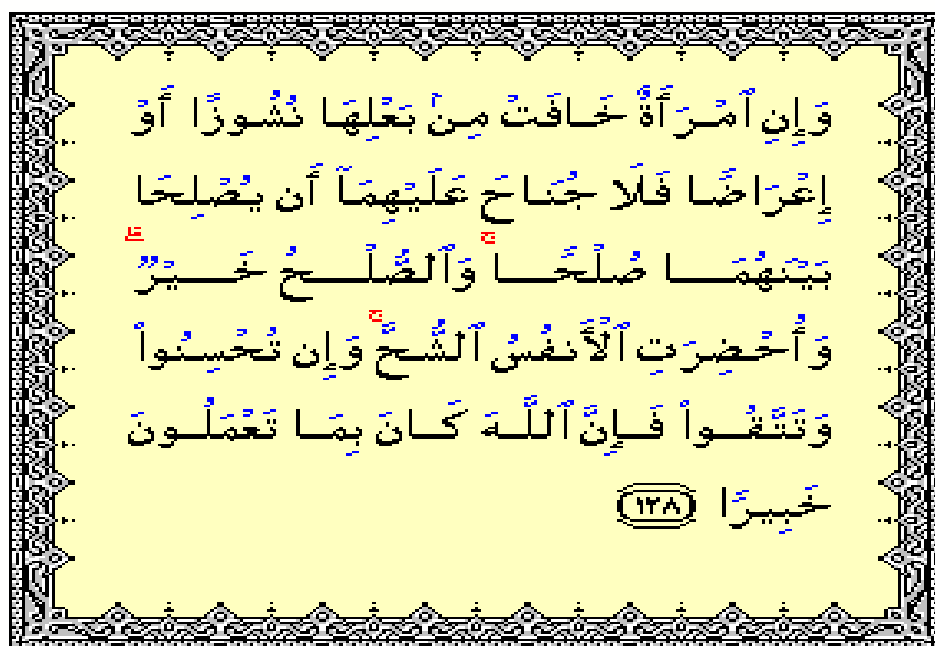
کسانی از آنها، که نیکی کردند و تقوا پیش گرفتند، پاداش بزرگی است.
(۱۷۲)

(۱۲۵: ۴) (دین و آیین چه کسی بهتر است از آن کس که خود را تسلیم

خدا کند، و نیکوکار باشد، و پیرو آیین خالص و پاک ابراهیم گردد؟ و خدا
ابراهیم را به دوستی خود، انتخاب کرد. (125)

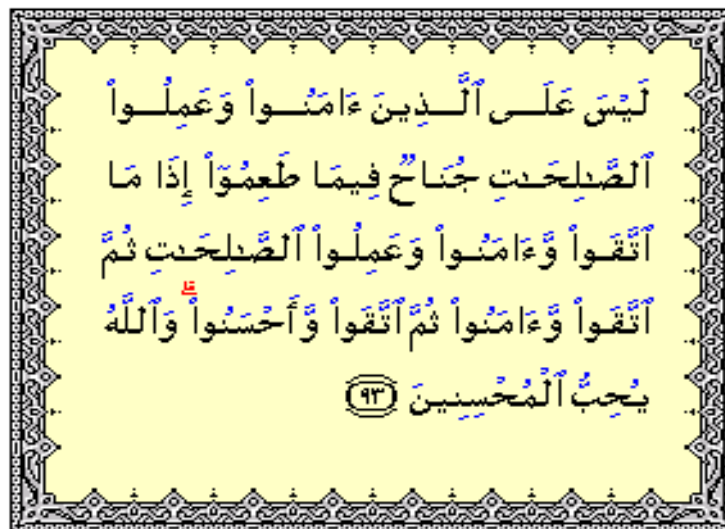

(۱۲۸: ۴) (و اگر زنی، از طغیان و سرکشی یا اعراض شوهرش، بیم داشته باشد، مانعی ندارد با هم صلح کنند (و زن یا مرد، از پاره‌ای از حقوق خود، بخاطر صلح، صرف نظر نماید). و صلح، بهتر است؛ اگر چه مردم (طبق غریزه حب ذات، در این گونه موارد) بخل می‌ورزند. و اگر نیکی کنید و پرهیزگاری پیشه سازید (و بخاطر صلح، گذشت نمایید)، خداوند به آنچه انجام می‌دهید، آگاه است (و پاداش شایسته به شما خواهد داد). (128)

(۸۵: ۵) خداوند بخاطر این سخن، به آنها باغهایی از بهشت پاداش داد که از زیر درختانش، نهرها جاری است؛ جاودانه در آن خواهند ماند؛ و این است جزای نیکوکاران! (85)

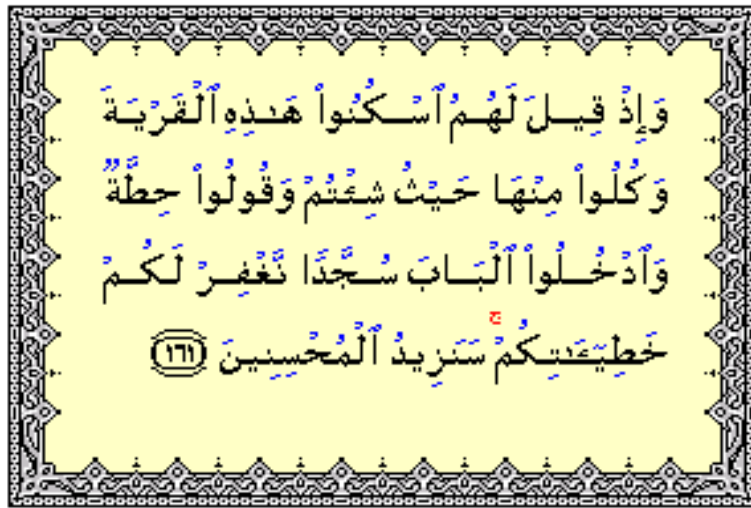
(۹۳: ۵) (بر کسانی که ایمان آورده و اعمال صالح انجام داده‌اند، گناهی در آنچه خورده‌اند نیست؛ (و نسبت به نوشیدن شراب، قبل از نزول حکم

تحریم، مجازات نمی‌شوند؛) اگر تقوا پیشه کنند، و ایمان بیاورند، و اعمال صالح انجام دهند؛ سپس تقوا پیشه کنند و ایمان آورند؛ سپس تقوا پیشه کنند و نیکی نمایند. و خداوند، نیکوکاران را دوست می‌دارد. (۹۳)

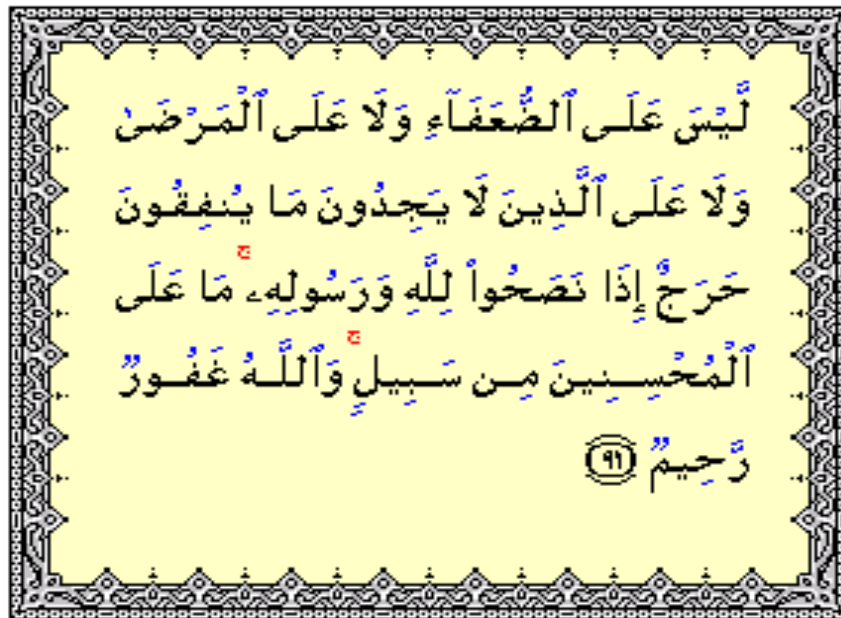
(۷: ۵۶) (و در زمین پس از اصلاح آن فساد نکنید، و او را با بیم و امید بخوانید! (بیم از مسؤولیتها، و امید به رحمتش. و نیکی کنید) زیرا رحمت خدا به نیکوکاران نزدیک است! (۵۶)

(١٦١: ٧) (و (به خاطر بیاورید) هنگامی را که به آنها گفته شد: «در این شهر (بیت المقدس) ساکن شوید، و از هر جا (و به هر کیفیت) بخواهید، از آن بخورید (و بهره گیرید)! و بگویید: خداوندا! گناهان ما را بریز! و از در (بیت المقدس) با تواضع وارد شوید! که اگر چنین کنید، گناهان شما را می‌بخشم; و نیکوکاران را پاداش بیشتر خواهیم داد.» (١٦١)

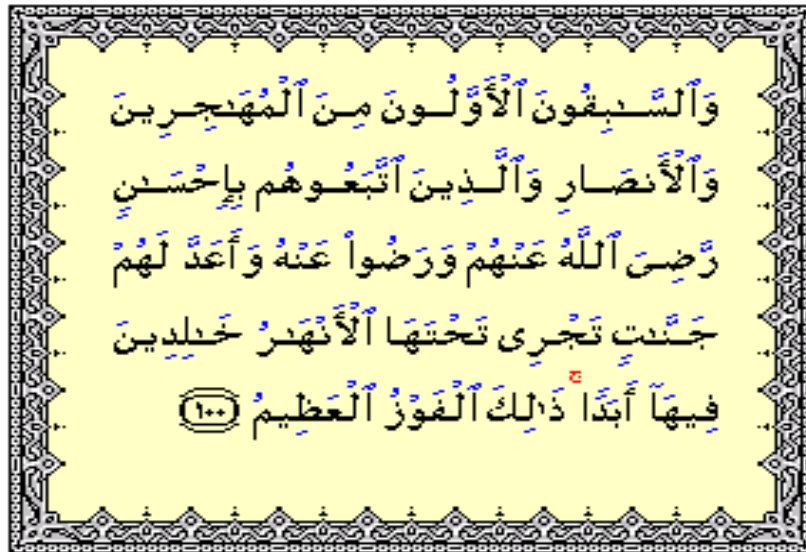

(۹۱: ۹) (بر ضعیفان و بیماران و آنها که وسیله‌ای برای انفاق (در راه

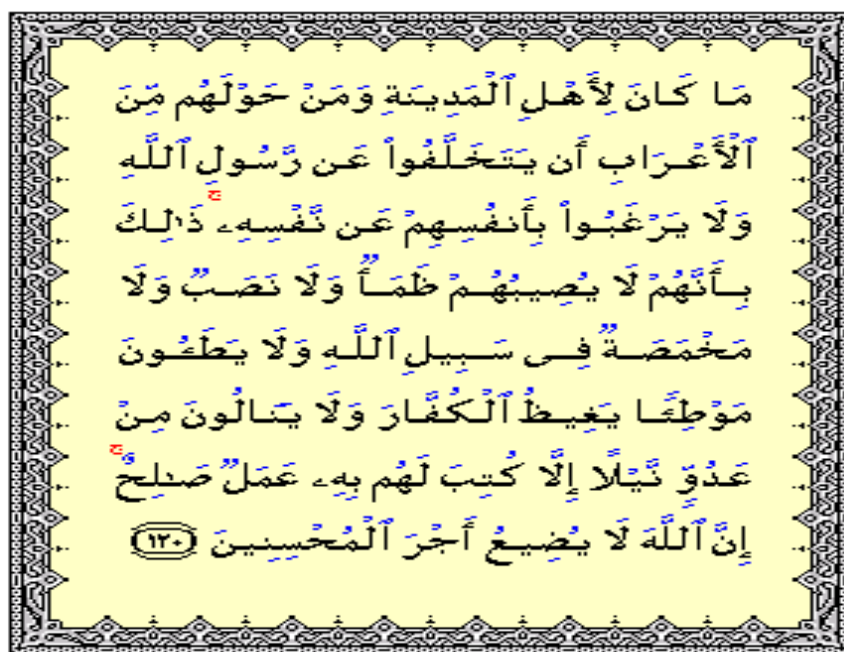
جهاد) ندارند، ایرادی نیست (که در میدان جنگ شرکت نجویند،) هرگاه
برای خدا و رسولش خیرخواهی کنند (و از آنچه در توان دارند، مضایقه
نمایند). بر نیکوکاران راه مؤاخذه نیست؛ و خداوند آمرزنده و مهربان است!

(91)

(۹: ۱۰۰) (پیشگامان نخستین از مهاجرین و انصار، و کسانی که به نیکی از آنها پیروی کردند، خداوند از آنها خشنود گشت، و آنها (نیز) از او خشنود شدند؛ و باغهایی از بهشت برای آنان فراهم ساخته، که نهرها از زیر درختانش جاری است؛ جاودانه در آن خواهند ماند؛ و این است پیروزی بزرگ! (۱۰۰))

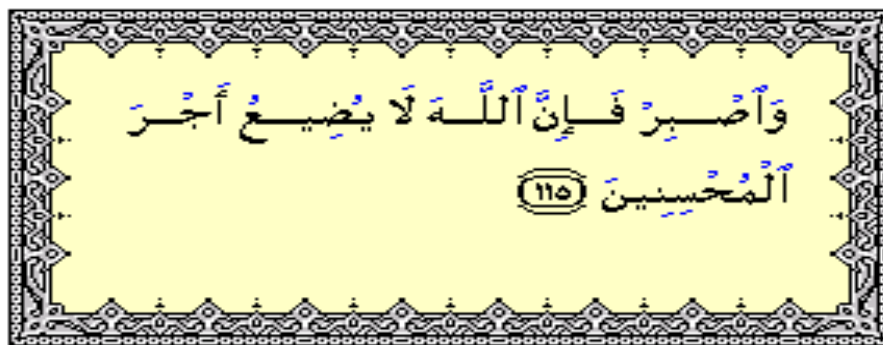
(۱۲۰: ۹) سزاوار نیست که اهل مدینه، و بادیه‌نشینانی که اطراف آنها

هستند، از رسول خدا تخلف جویند؛ و برای حفظ جان خویش، از جان او چشم‌پوشند! این بخاطر آن است که هیچ تشنگی و خستگی، و گرسنگی در راه خدا به آنها نمی‌رسد و هیچ گامی که موجب خشم کافران می‌شود بر نمی‌دارند، و ضربه‌ای از دشمن نمی‌خورند، مگر اینکه به خاطر آن، عمل صالحی برای آنها نوشته می‌شود؛ زیرا خداوند پاداش نیکوکاران را تباه نمی‌کند! (۱۲۰)

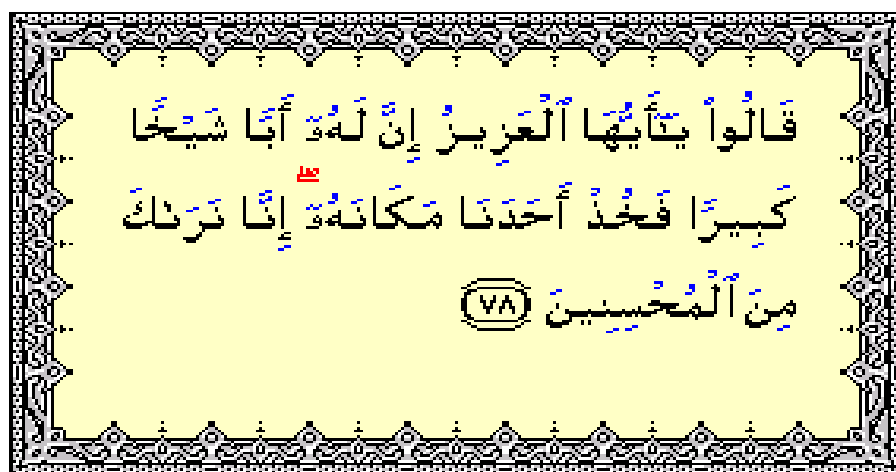
(٢٦ : ١٠) کسانی که نیکی کردند، پاداش نیک و افزون بر آن دارند؛ و تاریکی و ذلت، چهره‌هایشان را نمی‌پوشاند؛ آنها اهل بهشتند، و جاودانه در آن خواهند ماند. (٢٦)

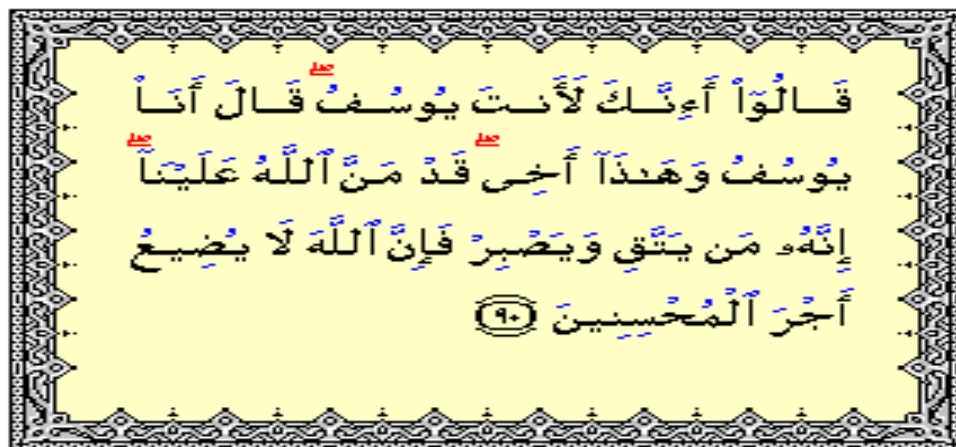
(١١٥ : ١١) (و شکیبایی کن، که خداوند پاداش نیکوکاران را ضایع نخواهد کرد!) (١١٥)

(٢٢: ١٢) (و هنگامی که به بلوغ و قوت رسید، ما «حکم» (نبوت) و «علم» به او دادیم؛ و اینچنین نیکوکاران را پاداش می‌دهیم! (٢٢))

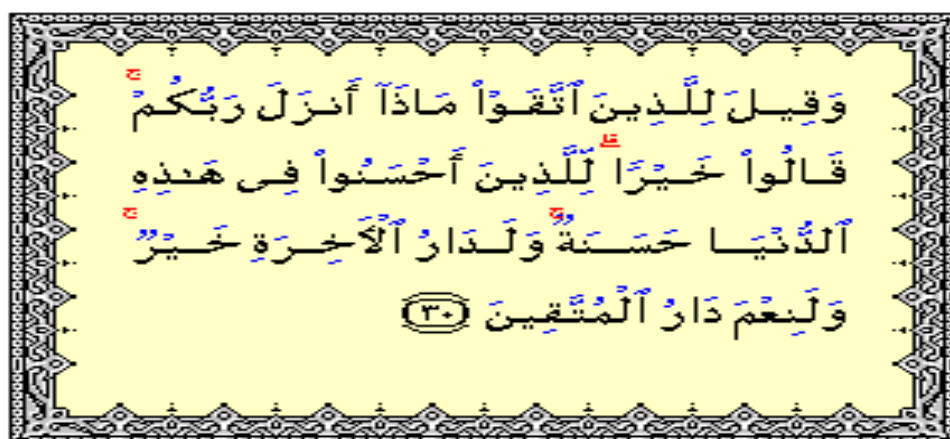

(۷۸: ۱۲) گفتند: «ای عزیز! او پدر پیری دارد (که سخت ناراحت می‌شود); یکی از ما را به جای او بگیر; ما تو را از نیکوکاران می‌بینیم!» (78)

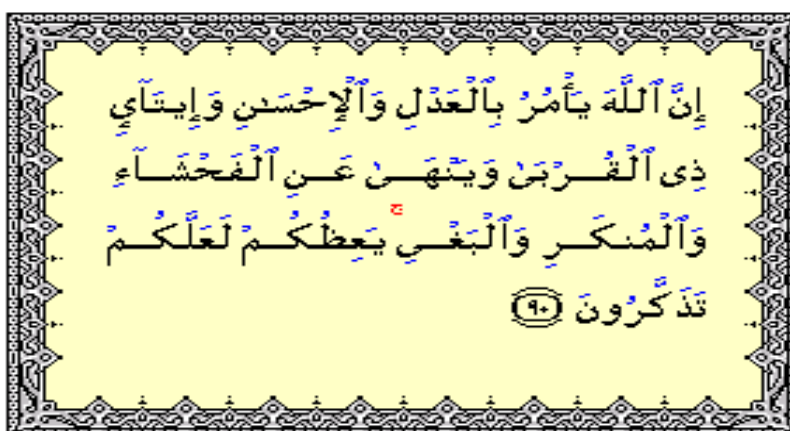
(۹۰: ۱۲) گفتند: «آیا تو همان یوسفی؟!» گفت: «(آری،) من یوسفم، و این برادر من است! خداوند بر ما منت گذارد; هر کس تقوا پیشه کند، و شکیبایی و استقامت نماید، (سرانجام پیروز می‌شود); چرا که خداوند پاداش نیکوکاران را ضایع نمی‌کند!» (90)

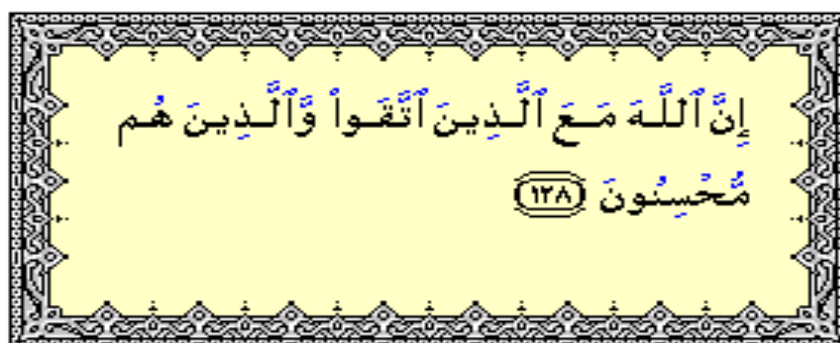
(۱۶: ۳۰) (ولی هنگامی که) به پرهیزگاران گفته می‌شد:

«پروردگار شما چه چیز نازل کرده است؟» می‌گفتند: «خیر (و سعادت)» (آری،) برای کسانی که نیکی کردند، در این دنیا نیکی است؛ و سرای آخرت از آن هم بهتر است؛ و چه خوب است سرای پرهیزگاران! (30)

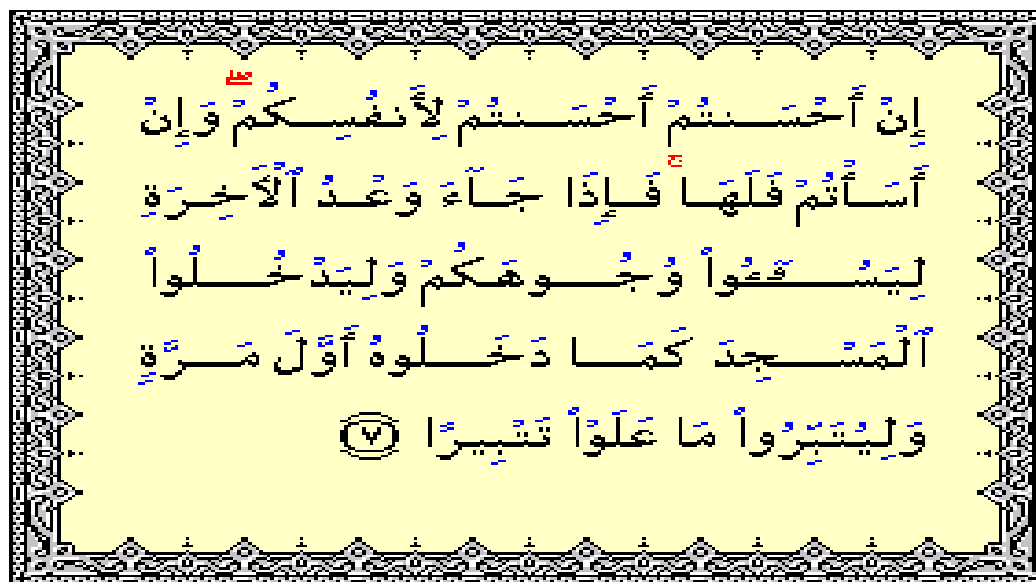

(۱۶: ۹۰) (خداوند به عدل و احسان و بخشش به نزدیکان فرمان می‌دهد؛

و از فحشا و منکر و ستم، نهی می‌کند؛ خداوند به شما اندرز می‌دهد، شاید متذکر شوید! (۹۰)

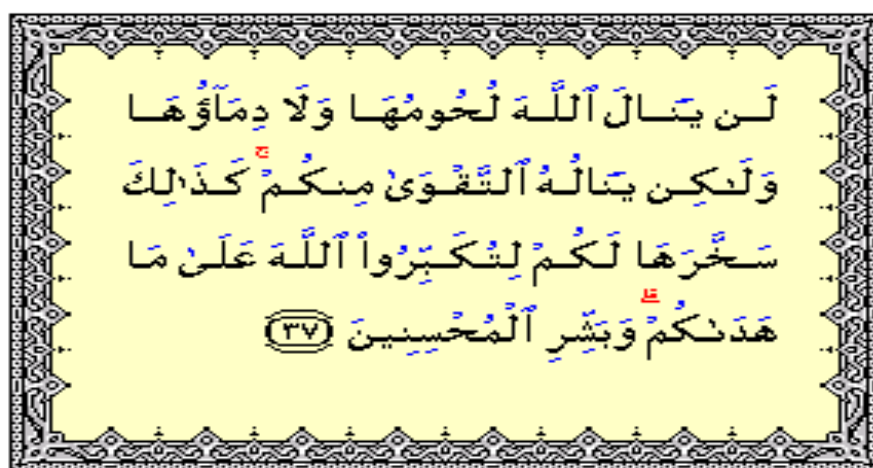

(۱۲۸: ۱۶) خداوند با کسانی است که تقوا پیشه کرده‌اند، و کسانی که نیکوکارند. (۱۲۸)

(۷: ۱۷) اگر نیکی کنید، به خودتان نیکی می‌کنید؛ و اگر بدی کنید باز هم

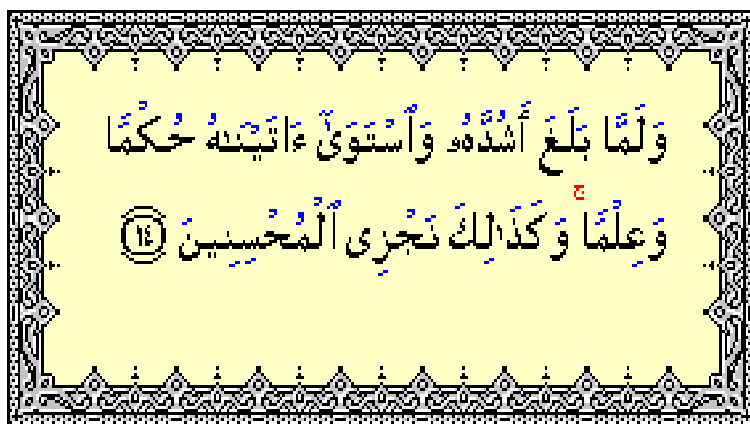
به خود می‌کنید. و هنگامی که وعده دوم فرا رسد، (آنچنان دشمن بر شما سخت خواهد گرفت که) آثار غم و اندوه در صورتهایتان ظاهر می‌شود؛ و داخل مسجد (الاقصی) می‌شوند همان گونه که بار اول وارد شدند؛ و آنچه را زیر سلطه خود می‌گیرند، در هم می‌کوبند. (۷)

(۳۷: ۲۲) (نه گوشتها و نه خونهای آنها، هرگز به خدا نمی‌رسد. آنچه

به او می‌رسد، تقوا و پرهیزگاری شماست. این گونه خداوند آنها را مسخر شما ساخته، تا او را بخاطر آنکه شما را هدایت کرده است بزرگ بشمرید؛ و بشارت ده نیکوکاران را!! (۳۷)

(١٤ : ٢٨) (و هنگامی که (موسی) نیرومند و کامل شد، حکمت و دانش

به او دادیم; و این گونه نیکوکاران را جزا می‌دهیم! (١٤)

(۷۷: ۲۸) (و در آنچه خدا به تو داده، سرای آخرت را بطلب؛ و بهره‌ات

را از دنیا فراموش مکن؛ و همان‌گونه که خدا به تو نیکی کرده نیکی کن؛ و هرگز در زمین در جستجوی فساد مباش، که خدا مفسدان را دوست ندارد!

(۷۷)

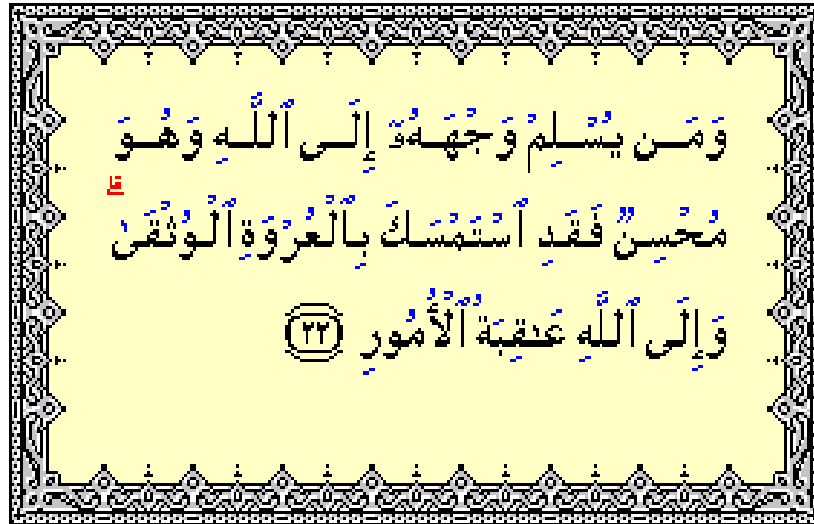

(۶۹: ۲۹) (و آنها که در راه ما (با خلوص نیت) جهاد کنند، قطعاً به

راه‌های خود، هدایتشان خواهیم کرد؛ و خداوند با نیکوکاران است. (۶۹)

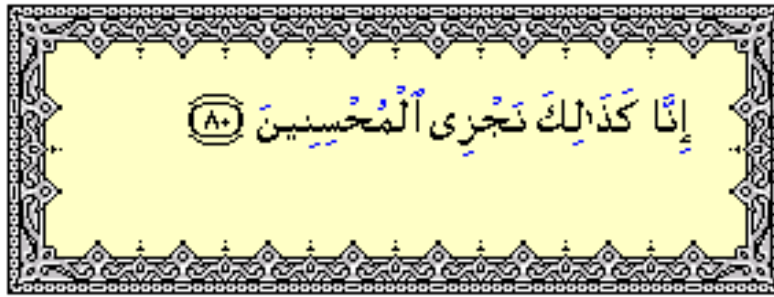

(۳ : ۳۱) مایه هدایت و رحمت برای نیکوکاران است. (۳)

(۲۲ : ۳۱) کسی که روی خود را تسلیم خدا کند در حالی که نیکوکار باشد، به دستگیره محکمی چنگ زده (و به تکیه‌گاه مطمئنی تکیه کرده است)؛ و عاقبت همه کارها به سوی خداست. (۲۲)

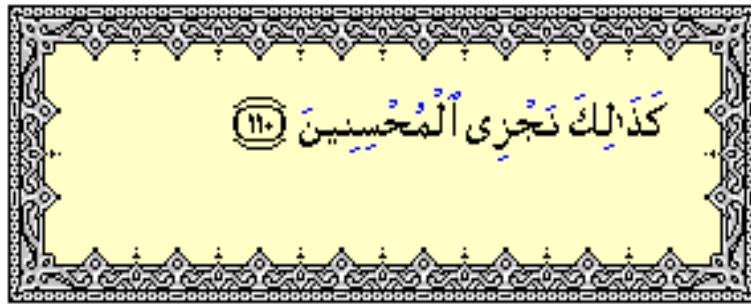
(٨٠ : ٣٧) (ما این گونه نیکوکاران را پاداش می دهیم! (٨٠))

(١٠٥ : ٣٧) (آن رؤیا را تحقق بخشیدی (و به ماموریت خود عمل

کردی)!) « ما این گونه، نیکوکاران را جزا می دهیم! (١٠٥)

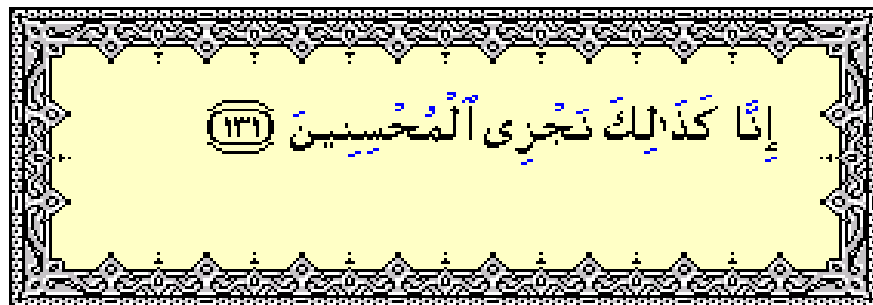

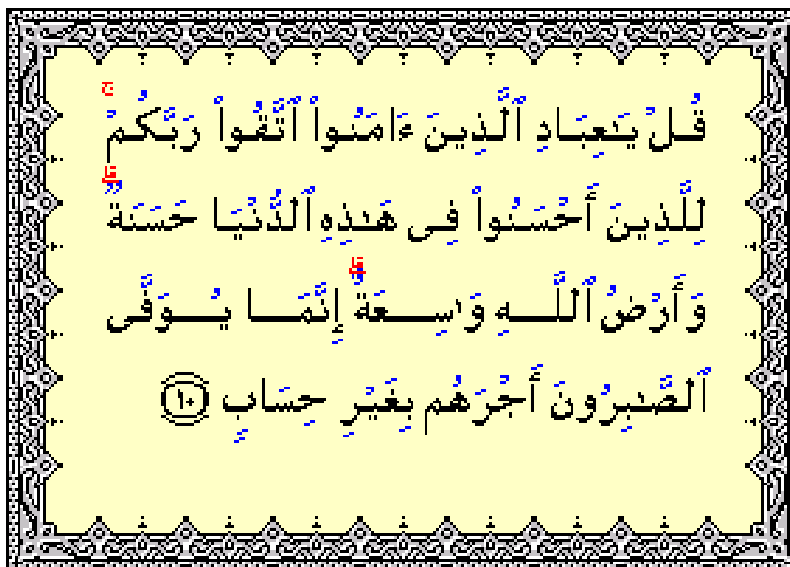
(۱۱۰ : ۳۷) (این گونه نیکوکاران را پاداش می‌دهیم! (۱۱۰))

(۱۲۱ : ۳۷) (ما این گونه نیکوکاران را پاداش می‌دهیم! (۱۲۱))

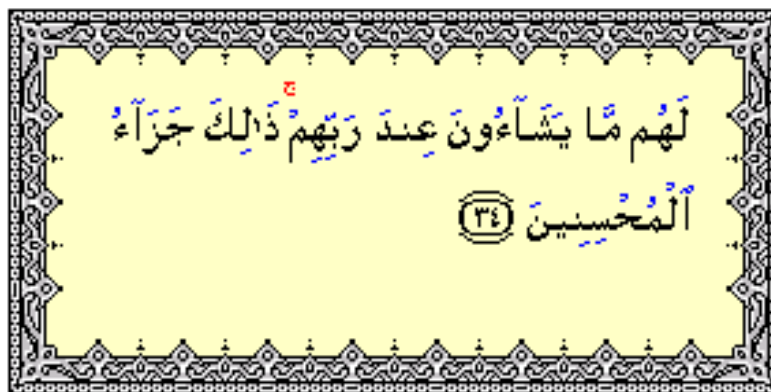
(۱۳۱ : ۳۷) (ما این گونه نیکوکاران را پاداش می‌دهیم! (۱۳۱))

(۱۰ : ۳۹) (بگو: «ای بندگان من که ایمان آورده‌اید! از (مخالفت)

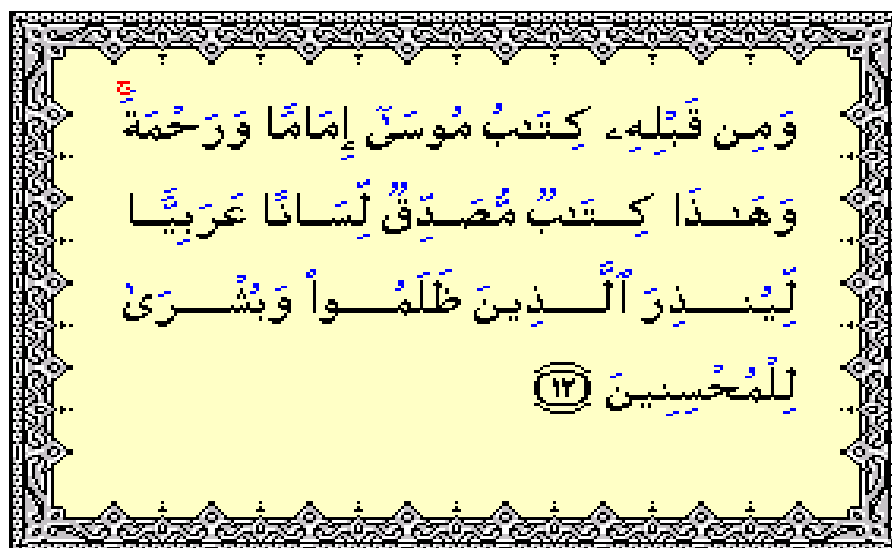
پروردگارتان بپرهیزید! برای کسانی که در این دنیا نیکی کرده‌اند پاداش نیکی است! و زمین خدا وسیع است، (اگر تحت فشار سران کفر بودید مهاجرت کنید) که صابران اجر و پاداش خود را بی‌حساب دریافت می‌دارند! (۱۰)

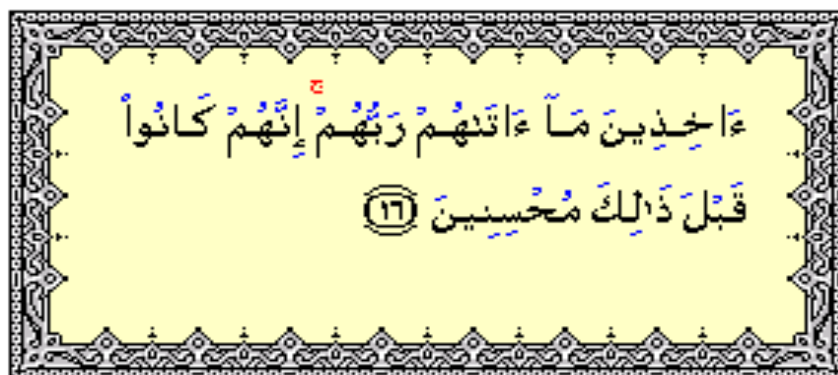
(۳۴ : ۳۹) آنچه بخواهند نزد پروردگارشان برای آنان موجود است;

و این است جزای نیکوکاران! (۳۴)

(۱۲ : ۴۶) (و پیش از آن، کتاب موسی که پیشوا و رحمت بود

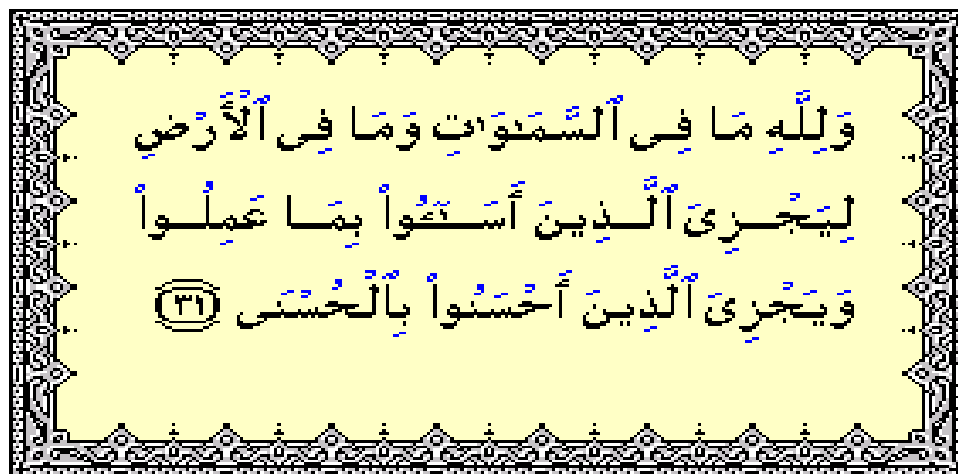
(نشانه‌های آن را بیان کرده)، و این کتاب هماهنگ با نشانه‌های تورات است در حالی که به زبان عربی و فصیح و گویاست، تا ظالمان را بیم دهد و برای نیکوکاران بشارتی باشد! (۱۲)

(۱۶ : ۵۱) (و آنچه پروردگارشان به آنها بخشیده دریافت می‌دارند،

زیرا پیش از آن (در سرای دنیا) از نیکوکاران بودند! (۱۶)

(۳۱ : ۵۳) (و برای خداست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است تا بدکاران را به کیفر کارهای بدشان برساند و نیکوکاران را در برابر اعمال نیکشان پاداش دهد! (۳۱))

(۶۰ : ۵۵) (آیا جزای نیکی جز نیکی است؟! (۶۰))

(٤٤ : ٧٧) (ما این گونه نیکوکاران را پاداش می دهیم! (٤٤))

ختم عنوان « احسان »

